

37

שלח Sh'lach

Numbers 13:1-15:41

13

- וידבר יהוה אל־משה לאמר: 1 וידבר יהוה spoke to Moses, saying,
- שלח־לך אנשים ויחרו את־ארץ כנען אשר־אני נתן לבני ישראל 2 “Send agents (agents Lit. “participants whose involvement defines the (proposed) situation”; trad. “men.” See the Dictionary under ‘ish; Agent.) to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people; send one participant from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them.”
- איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: 3 So Moses, by יהוה’s command, sent them out from the wilderness of Paran, all of them being men of consequence, (all of them being men of consequence Heb. kullam ’anashim; NJPS “all the men being [leaders, etc.]”; trad. “all of them men.” See the Dictionary under ‘ish.) leaders of the Israelites.
- וישלח אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי בני־ישראל הקמה: 4 And these were their names: From the tribe of Reuben, Shammua son of Zaccur.
- ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־זכור: 5 From the tribe of Simeon, Shaphat son of Hori.
- למטה שמעון שפט בן־חורי: 6 From the tribe of Judah, Caleb son of Jephunneh.
- למטה יהודה קלב בן־יפנה: 7 From the tribe of Issachar, Igal son of Joseph.
- למטה יששכר יגאל בן־יוסף: 8 From the tribe of Ephraim, Hosea (Hosea Or “Hoshea.”) son of Nun.
- למטה אפרים הושע בן־נון: 9 From the tribe of Benjamin, Palti son of Rafu.
- למטה בנימין פלטי בן־רפוא: 10 From the tribe of Zebulun, Gaddiel son of Sodi.
- למטה זבולן גדיאל בן־סודי: 11 From the tribe of Joseph, namely, the tribe of Manasseh, Gaddi son of Susi.
- למטה יוסף למטה מנשה גדי בן־סוסי: 12 From the tribe of Dan, Ammiel son of Gemalli.
- למטה דן עמיאל בן־גמלי: 13 From the tribe of Asher, Sethur son of Michael.
- למטה אשר סתור בן־מיכאל: 14 From the tribe of Naphtali, Nahbi son of Vophsi.
- למטה נפתלי נחבי בן־נפסי: 15 From the tribe of Gad, Geuel son of Machi.
- למטה גד גאואל בן־מכי: 16 Those were the names of the participants whom Moses sent to scout the land; but Moses changed the name of Hosea (Hosea Or “Hoshea.”) son of Nun to Joshua.
- אלה שמות האנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון יהושע: 17 When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, “Go up there into the Negeb and on into the hill country,
- וישלח אתם משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את־ההר: 18 and see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many?
- וראייתם את־הארץ מה־הוא ואת־העם הישב עליה הֲחזק הוא הֲרַבָּה המעט הוא אֲסִרָּב: 19

- 19 Is the country in which they dwell good or bad?
Are the towns they live in open or fortified?
- 20 Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And
take pains to bring back some of the fruit of the
land.”—Now it happened to be the season of the
first ripe grapes.
- 21 They went up and scouted the land, from the
wilderness of Zin to Rehob, at Lebo-hamath.
(Lebo-hamath Others “the entrance to Hamath.”)
- 22 They went up into the Negeb and came to Hebron,
where lived Ahiman, Sheshai, and Talmai, the
Anakites.—Now Hebron was founded seven years
before Zoan of Egypt.—
- 23 They reached the wadi Eshcol, and there they cut
down a branch with a single cluster of grapes—it
had to be borne on a carrying frame by two of
them—and some pomegranates and figs.
- 24 That place was named the wadi Eshcol (Eshcol I.e.,
“cluster.”) because of the cluster that the
Israelites cut down there.
- 25 At the end of forty days they returned from
scouting the land.
- 26 They went straight to Moses and Aaron and the
whole Israelite community at Kadesh in the
wilderness of Paran, and they made their report to
them and to the whole community, as they showed
them the fruit of the land.
- 27 This is what they told him: “We came to the land
you sent us to; it does indeed flow with milk and
honey, and this is its fruit.
- 28 However, the people who inhabit the country are
powerful, and the cities are fortified and very
large; moreover, we saw the Anakites there.
- 29 Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites,
Jebusites, and Amorites inhabit the hill country;
and Canaanites dwell by the Sea and along the
Jordan.”
- 30 Caleb hushed the people before Moses and said,
“Let us by all means go up, and we shall gain
possession of it, for we shall surely overcome
it.”
- 31 But the other men who had gone up with him said,
“We cannot attack that people, for it is stronger
than we.”
- ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא או רעה ומה הערים
אשר הוא יושב בהן הן חומות או לא חומות:
- ומה הארץ השמנה היא או רזה היש בה עץ או לא עץ והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והערים ימי בכורי ענבים:
- ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר צן עד רחוב לבא חמת:
- ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן וששאי ותלמי ילידי
הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:
- ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים וימן הרמנים וימן התאנים:
- למקום ההוא קרא נחל אשכול על אותו האשכול אשר כרתו משם
בני ישראל:
- וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום:
- וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל
אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום
את פרי הארץ:
- ויספרו לו ויאמרו בָּאנו אל הארץ אשר שלחתנו ונָם זבת חלב
ודבש הוא וזה פריה:
- אָפס כי יעזו העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד
וגם ילדי הענק ראינו שם:
- עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמורי יושב בהר
והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן:
- ויהם כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה
כי יוכל נוכל לה:
- והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי יחזק הוא
ממנו:

- 32 וַיִּצְיֵאוּ דִבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אָנָּשִׁי מְדוֹת:
33 וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִלִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ
כְּחֻגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:
- 32 Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are of great size;
33 we saw the Nephilim (Nephilim See Gen. 6.4.) there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.”

14

- 1 וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא:
2 וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
כָּל־הָעֵדָה לֹד־מָתָנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹד־מָתָנוּ:
3 וְלָמָּה יְהוָה מְבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנָפֵל בַּחֶרֶב נַשְׁיָנוּ וְטַפָּנוּ
יִהְיוּ לְבָז הָלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיִם:
4 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיִם:
5 וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קָהָל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
6 וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתְּרִים אֶת־הָאָרֶץ קִרְעוּ בִּגְדֵיהֶם:
7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר
אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד:
8 אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהִבִּיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ לָנוּ אָרֶץ
אֲשֶׁר־הִוא זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:
9 אַךְ בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵל־יִרְאָה וְאַתָּם אֱלֹהֵינוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם
סָר צֶלֶם מַעֲלִיהֶם וַיְהִינָה אֹתָנוּ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יִרְאָהם:
10 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרַגֹּם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 1 The whole community broke into loud cries, and the people wept that night.
2 All the Israelites railed against Moses and Aaron. “If only we had died in the land of Egypt,” the whole community shouted at them, “or if only we might die in this wilderness!”
3 “Why is יהוה taking us to that land to fall by the sword?” “Our wives and children will be carried off!” “It would be better for us to go back to Egypt!”
4 And they said to one another, “Let us head back for (head back for Lit. “set the head and return to”; cf. Neh. 9.17. Others “make a captain and return to.”) Egypt.”
5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembled congregation of Israelites.
6 And Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes
7 and exhorted the whole Israelite community: “The land that we traversed and scouted is an exceedingly good land.
8 If pleased with us, יהוה will bring us into that land, a land that flows with milk and honey, and give it to us;
9 only you must not rebel against יהוה. Have no fear then of the people of the country, for they are our prey: (prey Lit. “food (or, bread).”) their protection has departed from them, but יהוה is with us. Have no fear of them!”
10 As the whole community threatened to pelt them with stones, the Presence of יהוה appeared in the Tent of Meeting to all the Israelites.

- 11 And הוהי said to Moses, “How long will this people spurn Me, and how long will they have no faith in Me despite all the signs that I have performed in their midst?
- 12 I will strike them with pestilence and disown them, and I will make of you a nation far more numerous than they!”
- 13 But Moses said to הוהי, “When the Egyptians, from whose midst You brought up this people in Your might, hear the news,
- 14 they will tell it to the inhabitants of that land. Now they have heard that You, הוהי, are in the midst of this people; that You, הוהי, appear in plain sight when Your cloud rests over them and when You go before them in a pillar of cloud by day and in a pillar of fire by night.
- 15 If then You slay this people wholesale, (wholesale Lit. “like a single participant,” i.e., without discrimination; NJPS “to a man,” trad. “as one man.” See the Dictionary under ‘ish.) the nations who have heard Your fame will say,
- 16 ‘It must be because הוהי was powerless to bring that people into the land promised them on oath that [that god] slaughtered them in the wilderness.’
- 17 Therefore, I pray, let my Lord’s forbearance be great, as You have declared, saying, (saying Cf. Exod. 34.6–7.)
- 18 הוהי ארך אפים ורחמים ונשע עון ופשע ונקמה לא ינקח פלד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבועים:
- 19 Pardon, I pray, the iniquity of this people according to Your great kindness, as You have forgiven this people ever since Egypt.”
- 20 And הוהי said, “I pardon, as you have asked.
- 21 Nevertheless, as I live and as הוהי’s Presence fills the whole world,
- 22 none of those involved—who have seen My Presence and the signs that I have performed in Egypt and in the wilderness, and who have tried Me these many (many Lit. “ten”; cf. note at Gen. 31.41.) times and have disobeyed Me—
- ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה ינאצני העם הזה ועד־אנה לא־יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם:
- ואכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי־גדול ועצום ממנו:
- ויאמר משה אל־יהוה ושמעו מצרים כִּי־העלית בכתך את־העם הזה מקרבם:
- ואמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו כִּי־אתה יהוה בקרב העם הזה אשר־עין בעין נראה | אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה:
- והמתה את־העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר־שמעו את־שמעך לאמר:
- מבלתי יכלת יהוה להביא את־העם הזה אל־הארץ אשר־נשבע להם וישחטם במדבר:
- ועתה יגדל־נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
- יהוה ארך אפים ורחמים ונשע עון ופשע ונקמה לא ינקח פלד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבועים:
- סלח־נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד־הנה:
- ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
- ואולם חי־אני וימלא כבוד־יהוה את־כל־הארץ:
- כי כל־האנשים הראים את־כבדי ואת־אתתי אשר־עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

- 23 shall see the land that I promised on oath to their fathers; none of those who spurn Me shall see it.
- 24 But My servant Caleb, because he was imbued with a different spirit and remained loyal to Me—him will I bring into the land that he entered, and his offspring shall hold it as a possession.
- 25 Now the Amalekites and the Canaanites occupy the valleys. Start out, then, tomorrow and march into the wilderness by way of the Sea of Reeds.” (Sea of Reeds See note at Exod. 10.19.)
- 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
27 “How much longer shall that wicked community keep muttering against Me? Very well, I have heeded the incessant muttering of the Israelites against Me.
- 28 Say to them: ‘As I live,’ says הוֹדִי, ‘I will do to you just as you have urged Me.
- 29 In this very wilderness shall your carcasses drop. Of all of you [men] ([men] The whole adult population will die in the wilderness; however, only the men had been counted in the census (see 1.2–3).) who were recorded in your various lists from the age of twenty years up, you who have muttered against Me,
- 30 not one shall enter the land in which I swore (swore Lit. “raised My hand.”) to settle you—save Caleb son of Jephunneh and Joshua son of Nun.
- 31 Your children who, you said, would be carried off—these will I allow to enter; they shall know the land that you have rejected.
- 32 But your carcasses shall drop in this wilderness,
- 33 while your children roam the wilderness for forty years, suffering for your faithlessness, until the last of your carcasses is down in the wilderness.
- 34 You shall bear your punishment for forty years, corresponding to the number of days—forty days—that you scouted the land: a year for each day. Thus you shall know what it means to thwart Me.
- 35 I הוֹדִי have spoken: Thus will I do to all that wicked band that has banded together against Me: in this very wilderness they shall die and so be finished off.”
- אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל־מִנְאָצִי לֹא יִרְאוּהָ:
וְעַבְדִּי כָלֵב עֶקֶב הִיָּתְּהָ רוּחַ אֲחֻרַת עֲמָלוֹ וַיִּמָּלֵא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ וְיֹרְשֻׁנָּה:
וְהָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעֶמֶק מִזְרָח פְּנֵי וְסָעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יַם־סוּף:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
עַד־מַתִּי לַעֲדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הָמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־תְּלָלוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָמָּה מְלִינִים עָלַי שְׁמַעְתִּי:
אָמַר אֱלֹהִים חַי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֵן
אֶעֱשֶׂה לָכֶם:
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִכֵּן
עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶּם עָלַי:
אִם־אַתֶּם תִּבָּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי
אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון:
וְטַפְלְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לֵבּוֹ יִהְיֶה וַהֲבִיאֹתִי אֹתָם וַיְדַעוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ:
וּפְגָרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה:
וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רָעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת־זִנּוּתֵיכֶם
עַד־תִּם פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר:
בַּמִּסְפָּר הַזֶּה יִשְׁלַחְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם לִשְׁלֹחַ יוֹם
לִשְׁלֹחַ תִּשְׂאוּ אֶת־עוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֻתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי:
אֲנִי יְהוָה הַבֹּרֵתִי אִם־לֹא | זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת
הַנוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יָתְמוּ וְשָׁם יָמָתוּ:

- וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ (וַיָּשׁוּבוּ) [וַיֵּלִינוּ] 36 As for the agents (agents See note at 13.2.) whom Moses sent to scout the land, those who came back and caused the whole community to mutter against him by spreading calumnies about the land—
- וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה לִפְנֵי יְהוָה: 37 those who spread such calumnies about the land died of plague, by the will of הוהי.
- וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה חֵיו מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַחֲלָקִים לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ: 38 Of those involved in going to scout the land, only Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh survived.
- וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבָלוּ הָעָם מְאֹד: 39 When Moses repeated these words to all the Israelites, the people were overcome by grief.
- וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיֵּצְאוּ אֶל־רֹאשֵׁי־הָהָר לְאֹמֶר הַנָּנוּ וַעֲלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: 40 Early next morning [their fighting force] set out toward the crest of the hill country, saying, “We are prepared to go up to the place that הוהי has spoken of, for we were wrong.”
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלַח: 41 But Moses said, “Why do you transgress הוהי’s command? This will not succeed.
- אַל־תֵּצְאוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגְנָפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם: 42 Do not go up, lest you be routed by your enemies, for הוהי is not in your midst.
- כִּי הָעַמִּלִּקִּי וְהַכְנַעְנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שִׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם: 43 For the Amalekites and the Canaanites will be there to face you, and you will fall by the sword, inasmuch as you have turned from following הוהי and הוהי will not be with you.”
- וַיַּעֲזְבוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר וְאַרְוֶן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשָׁה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה: 44 Yet defiantly (defiantly Meaning of Heb. wa-ya’pilu uncertain.) they marched toward the crest of the hill country, though neither הוהי’s Ark of the Covenant nor Moses stirred from the camp.
- וַיֵּרֶד הָעַמִּלִּקִּי וְהַכְנַעְנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיִּקְתּוּם עַד־חֲרָמָה: 45 And the Amalekites and the Canaanites who dwelt in that hill country came down and dealt them a shattering blow at Hormah.

15

- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 1 וַיְדַבֵּר הוהי spoke to Moses, saying:
- דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם: 2 Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving you to settle in,
- וַעֲשִׂיתֶם אֹשֶׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־לֶבֶת אוֹ־לֶבֶת־נֶדֶר אוֹ בְנִדְבָה אוֹ בְּמַעַדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבֹּקֶר אוֹ מִן־הָעֶצָאן: 3 and would present an offering by fire to הוהי from the herd or from the flock, be it burnt offering or sacrifice, in fulfillment of a vow explicitly uttered, (explicitly uttered See note at Lev. 22.21.) or as a freewill offering, or at your fixed occasions, producing an odor pleasing to הוהי:

- והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשון בלול ברבעית
ההין שמן: 4 The person who presents the offering to הוה shall
bring as a meal offering: a tenth of a measure of
choice flour with a quarter of a hin of oil mixed
in.
- ויין לנסך רביעית ההין תעשה עליה או לזבח לכבש האחד: 5 You shall also offer, with the burnt offering or
the sacrifice, a quarter of a hin of wine as a
libation for each sheep.
- או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית
ההין: 6 In the case of a ram, you shall present as a meal
offering: two-tenths of a measure of choice flour
with a third of a hin of oil mixed in;
- ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריחניח ליהוה: 7 and a third of a hin of wine as a libation—as an
offering of pleasing odor to הוה.
- וכייתעשה בן־בקר עלה או־זבח לפלא־נדר או־שלמים ליהוה: 8 And if it is an animal from the herd that you
offer to הוה as a burnt offering or as a
sacrifice, in fulfillment of a vow explicitly
uttered or as an offering of well-being,
- והקריב על־בן־הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי
ההין: 9 there shall be offered a meal offering along with
the animal: three-tenths of a measure of choice
flour with half a hin of oil mixed in;
- ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריחניח ליהוה: 10 and as libation you shall offer half a hin of
wine—these being offerings by fire of pleasing
odor to הוה.
- ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או־לשה בכבשים או
בעזים: 11 Thus shall be done with each ox, with each ram,
and with any sheep or goat,
- כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 12 as many as you offer; you shall do thus with each
one, as many as there are.
- כל־האזרח יעשה־ככה את־אלה להקריב אשה ריחניח ליהוה: 13 Every citizen, when presenting an offering by fire
of pleasing odor to הוה, shall do so with them.
- וכי־יגור אתכם גר או אשר־בתוככם לדרתיכם ועשה אשה
ריחניח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: 14 And when, throughout the ages, a stranger who has
taken up residence with you, or one who lives
among you, would present an offering by fire of
pleasing odor to הוה —as you do, so shall it be
done by
- הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר
יהיה לפני יהוה: 15 the rest of the congregation. (shall it be done by
the rest of the congregation Precise force of Heb.
ya'aseh ha-qahal uncertain.) There shall be one
law for you and for the resident stranger; it
shall be a law for all time throughout the ages.
You and the stranger shall be alike before יהוה;
- תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: 16 the same ritual and the same rule shall apply to
you and to the stranger who resides among you.
- וידבר יהוה אלימשה לאמר: 17 יהוה spoke to Moses, saying:
- דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל־הארץ אשר אני
מביא אתכם שמה: 18 Speak to the Israelite people and say to them:
When you enter the land to which I am taking you

- 19 and you eat of the bread of the land, you shall set some aside as a gift to הוהי:
- 20 as the first yield of your baking, (baking Meaning of Heb. 'arisah uncertain.) you shall set aside a loaf as a gift; you shall set it aside as a gift like the gift from the threshing floor.
- 21 You shall make a gift to הוהי from the first yield of your baking, throughout the ages.
- 22 If you unwittingly fail to observe any one of the commandments that הוהי has declared to Moses—
- 23 anything that הוהי has enjoined upon you through Moses—from the day that הוהי gave the commandment and on through the ages:
- 24 If this was done unwittingly, through the inadvertence of the community, the community leaders (community leaders Cf. note at 8.9.) shall present one bull of the herd as a burnt offering of pleasing odor to הוהי, with its proper meal offering and libation, and one he-goat as a sin offering.
- 25 The priest shall make expiation for the whole Israelite community and they shall be forgiven; for it was an error, and for their error they have brought their offering, an offering by fire to הוהי and their sin offering before הוהי.
- 26 The whole Israelite community and the stranger residing among them shall be forgiven, for it happened to the entire people through error.
- 27 In case it is an individual who has sinned unwittingly, that person shall offer a she-goat in its first year as a sin offering.
- 28 The priest shall make expiation before הוהי on behalf of the person who erred, for having sinned unwittingly, making such expiation that the person may be forgiven.
- 29 For the citizen among the Israelites and for the stranger who resides among them—you shall have one ritual for anyone who acts in error.
- 30 But the person, whether citizen or stranger, who acts defiantly (defiantly Lit. "with upraised hand.") reviles הוהי; that person shall be cut off from among the people.
- 31 Because it was the word of הוהי that was spurned and [God's] commandment that was violated, that person shall be cut off—and bears the guilt.
- והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה:
- ראשית ערסיתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה:
- מראשית ערסיתכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם:
- וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל־משה:
- את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד־משה מן־היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם:
- והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל־עדה פר בן־בקר אחד לעלה לרית נחל ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד לחטת:
- וכפר הכהן על־כל־עדת בני ישראל ונסלח להם כִּי־שגגה הוא והם הביאו את־קרבנם אשר ליהוה וחסאתם לפני יהוה על־שגגתם:
- ונסלח לכל־עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כִּי לכל־העם בשגגה:
- ואם־נפש אחת חטא בשגגה והקריבה עז בת־שנתה לחטאת:
- וכפר הכהן על־הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:
- האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה:
- והנפש אשר־תעשה | ביד רמה מן־האזרח ומן־הגר את־יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה:
- כי דבר־יהוה בזה ואת־מצותו הפר הכרת | תכרת הנפש ההוא עונה בה:

- 32 Once, when the Israelites were in the wilderness, they came upon a man gathering wood on the sabbath day.
- וַיְהִי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקַשֵּׁשׁ עֵצִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:
- 33 Those who found him as he was gathering wood brought him before Moses, Aaron, and the community leadership.
- וַיִּקְרִיבוּ אוֹתוֹ הַמִּצְאִים אוֹתוֹ מְקַשֵּׁשׁ עֵצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־הָעֵדָה:
- 34 He was placed in custody, for it had not been specified what should be done to him.
- וַיִּנְיְחוּ אוֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פֹרַשׁ מִהֲיַעֲשֶׂה לוֹ:
- 35 Then הוּא said to Moses, "The party in question shall be put to death: the community leadership shall pelt him with stones outside the camp."
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ רְגוּם אוֹתוֹ בָּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
- 36 So the community leadership took him outside the camp and stoned him to death—as הוּא had commanded Moses.
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 37 הָבֵר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֶף פִּתְּיֵל תְּכֵלֶת:
- 38 Speak to the Israelite people (Israelite people Heb. bene yisra'el; whether women are in view is uncertain.) and instruct them to make for themselves fringes on the corners of their garments throughout the ages; let them attach a cord of blue to the fringe at each corner.
- וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
- 39 That shall be your fringe; look at it and recall all the commandments of הוּא and observe them, so that you do not follow your heart and eyes in your lustful urge.
- לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
- 40 Thus you shall be reminded to observe all My commandments and to be holy to your God.
- אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- 41 I הוּא am your God, who brought you out of the land of Egypt to be your God: I, your God הוּא.